מכתבים מהאח שמואל ומהאחות ברכה מקובל אל אחותם בישראל, חיה בקר.

תרגום מיידיש: בני גבירצמן

בארץ נמצאים: חיה בקר (לעתיד הוטמן), ישראל בקר הנשוי לחיה לבית צורף ולהם הבת נורית בת השנתיים.

בקובל: שמואל בקר, אח לחיה ולישראל. שיינדל היא אשתו של שמואל מהעיירה לוניניעץ (אז בפולניה, 65 ק"מ ממזרח לעיר פינסק). בנם חיימק'ה כבן שנה וחצי.
האחות ברכה בקר הנשואה לקובלאי הירש בס ולהם הבנות בינה ואסתר (כבנות 17, 14).
המכתב נכתב לאחר שבקובל התחלף השלטון הפולני בשלטון הקומוניסטי עם פלישת רוסיה לחלק המזרחי של פולין (ספטמבר 1939).
כל בני-המשפחה נשארו בקובל ונספו בשואה.

מכתב:

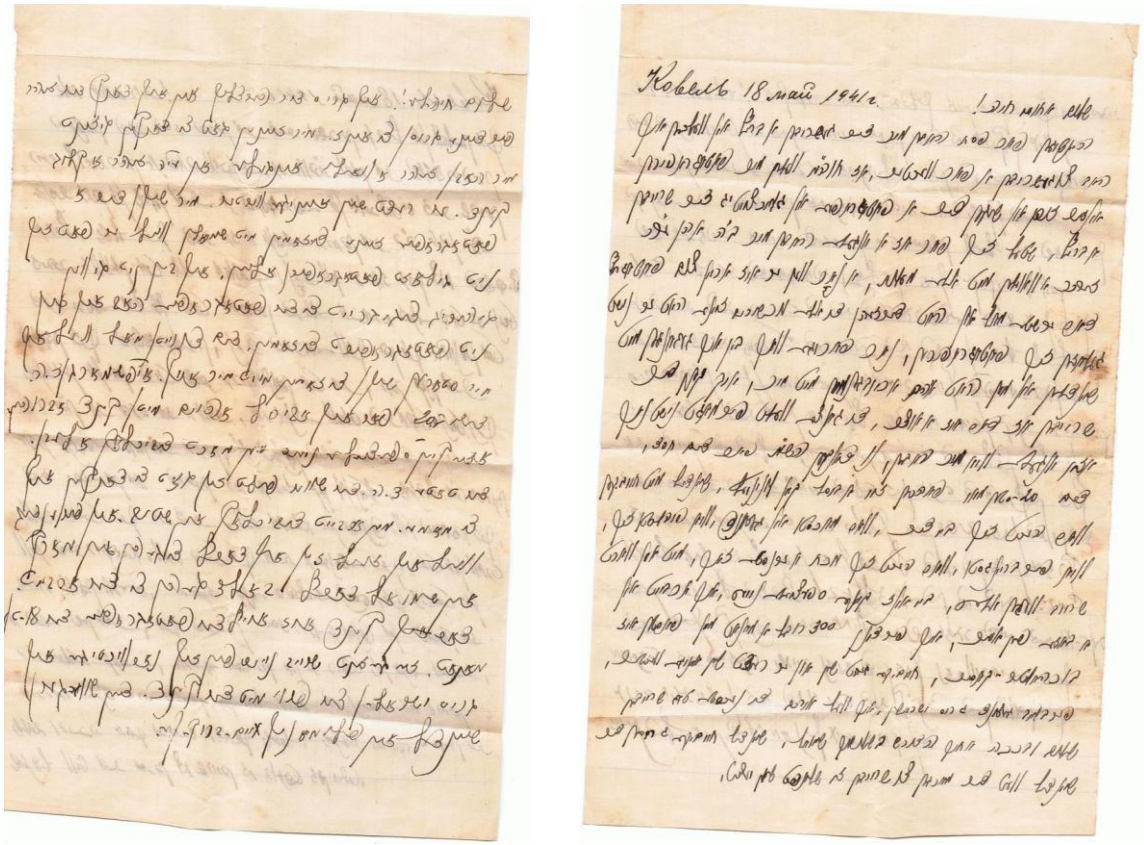

קובל, 18 במאי 1941
שלום אחותי חיה!
בערב פסח הנוכחי כתבנו לך מכתב שבו הוספתי כמה מילים, כי בחול המועד אנחנו נצלם את בננו ונשלח לך תצלום ובו זמנית נכתוב לך מכתב. תארי לעצמך שיש לנו ברוך השם ילדון והוא טוב מאוד בכל המעלות. אבל אך נכנס אל הצלם בפעם הראשונה וראה את כל המכשירים שלו, לא הניח לצלמו. בשבוע שעבר הלכתי עם שיינדל והכנסתי(?) אותו אתי. אני יכול לכתוב לך שהוא אוצר. בכל העולם אין כזה ילדון כמו שלנו. נו, הודות להשם יתברך על חסדו (הוא הסכים להצטלם).
ב-20 במאי הם נוסעים מעט ללוניניעץ, שיינדל עם חיימקה.
מה נשמע אצלך? איך את בבריאות? מה את עושה (פודלסטו זיך?) איפה את מבלה? מה נשמע בקשר לעניין רציני? במלה אחת כתבי על הכל.
אצלנו אין חדשות מיוחדות. אני עובד בבסיס (חנות מכירות?) של ביצים(?). אני מרוויח 300 רובל בחודש. התפקיד שלי הוא מנהל חשבונות-קופאי.
חיימקה כבר הולך והוא כבר מדבר כמה מילים.
היי בריאה. מסרי דרישת שלום לישראלק. מחר אכתוב לו.
שלום וברכה,

אחיך הדורש בשלומך שמואל. שיינדל וחיימקע דורשים בשלומך.
שיינדל תכתוב לך מחר. היא כבר ישנה כעת.

שלום חיה-לע!
אני דורשת בשלומך בלבביות ומודה לך מאוד על דרישות השלום ששלחת לנו.
אנחנו תודה לאל בריאים. יש לנו ילדון, בן טוב מאוד, בלי עין רעה. ילד נבון מאוד. הוא כבר מדבר כמה מילים.
אנחנו שולחים לך את התצלום שלו, ביחד עם שמואל, כי הוא לא איפשר לצלם אותו לבד. אני לא הייתי מסודרת כדי להצטלם ולכן אינני מצולמת איתם. בפעם הבאה כבר אעשה מאמץ להצטלם איתם.
אם ירצה השם, מחר, כלומר ה-20 (בחודש) אני נוסעת מעט הביתה עם הילד כדי לנוח.
ככה אין חדשות מיוחדות. עושים מעט חיים.
אבא, כלומר החותן שלי, מרגיש בריא, הודות לאמא.
עובדים מעט בבית.
איך מסיימת, כי אני צריכה להיות בעיירה, לקנות בשוק ושמואל צריך מייד ללכת לעבודה.
בתצלום, הילד הוא בן 18 חודש.
היי בריאה. כתבי חדשות מעצמך, אבל חשובות.
אני דורשת בשלום ישראל, אשתו והילדה.
גיסתך שיינדל והאחיין חיים ברוך-קע.

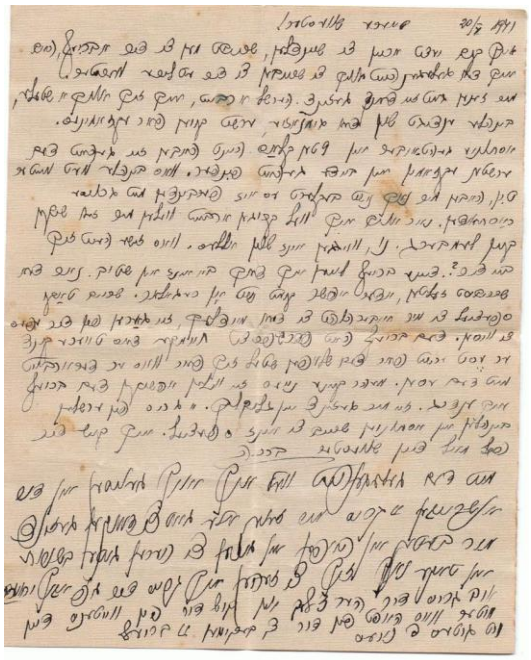

20.4.41
אחות יקרה!
אני נכנסת עכשיו אל (ביתה של) שיינדל ושם כותבים לך מכתב, אז בהזדמנות זאת אכתוב גם אני אלייך מספר מילים.
אנחנו תודה לאל בריאים. הרשל עובד וגם אני מחפשת לי מישרה.
בינה'לה מסיימת כבר את הגימנסיה, אבל קודם כל צריכה לעבור את הבחינות.
אסתלנה(?) עוברת לכיתה התשיעית. היום היתה להן הבחינה הראשונה ולשניהן היתה חמישיה (הכוונה כנראה לציון מצויין).
מה בינה'לה תעשה להבא עדיין לא החלטנו. זה קשור בהרבה מאמצים אבל אם אשיג עבודה (ויהיה כסף), נשלח אותה ללמברג (לבוב).
נו, לגבינו זה כבר הכל. ומה זה נשמע אצלך? את מכתבייך הרי אני קוראת אצלנו בבית. אלא שאת כותבת לעתים נדירות. ואולי (המכתבים שלך) לא מגיעים באורח סדיר. כתבי איפוא במיוחד אליי ובהחלט לילדות.
נשמתן יוצאת לשמוע ממך משהו.
המכתב הזה התלכלך מאוכל שהתיז חיימקה, הילד היקר. הוא אוכל לפני השינה ואת יכולה לתאר לעצמך מה שהוא עושה עם האוכל.
יותר חדשות איין.
הם רוצים כבר לשלוח את המכתב. אני מסיימת. היי לי בריאה ומאושרת. דרישת שלום מהערשל, בינה'לה ואסתלנו. כתבי לנו בנפרד.
אני מנשקת אותך פעמים רבות.
אחותך ברכה.

גם אני אהנה מההזדמנות הזאת ואכתוב לך דרישת שלום.
כולנו, תודה לאל, בריאים.
אנחנו מתפללים ומקווים לשמוע בשורות טובות ובהחלט להתראות עוד פעם.
אני דורש בשלומך שלוש פעמים. אביך (השם לא ברור).

אני דורשת בשלומך בלבביות ומנשקת אותך מרחוק, אימך המקווה לקבל ממך מכתב עם חדשות טובות.